

blive gjorte afhængige af de vedkommende diplomatiske Forhandlinger; det er saa naturligt, at det netop ogsaa ligger i mit Forflag. Derfor har jeg ogsaa, om end noget tvivlende, kunnet gaa ind paa Udvalgets Forflag, forsaavidt det kun vedrørte de fremmede Lande, men at gjøre Bestemmelsens Gjennemførelse indenfor vort eget Omraade afhængig af saadanne Tilfældigheder, det er det, som jeg modsatte mig.

Ordføreren (Berg): Maa jeg henvise det ærede Medlem til Loven af 4de Juli 1863 § 56, tredje Afsnit, hvor han vil finde en Bemærkning af lignende Indhold.

Da ikke Flere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet, og man gik til Afstemning, hvorved

1) Forflag under Nr. 3 til § 3 af Udvalgets Mindretal (Gad og Sagd):
Paragrafen udgaar.

forkastedes med 43 St. mod 22.

2) Forflag under Nr. 5 til § 3 af Finantsministeren:

Lovforslaget § 3 affattes saaledes:

Lige med indenrigsk Fart kan behandles:

Farten mellem Helsingør, Kjøbenhavn, Kjøge, Storeheddinge, Præstø med Faxe og disses Lødbidstritter paa den ene Side og den ligeoverfor liggende svenske Kyststrækning paa den anden Side.

Farten mellem Fredericia, Kolding, Middelfart, Ålsens, Faaborg og disses Lødbidstritter samt Wry paa den ene Side og den flesvigiske Kyst af Lille-Belt paa den anden Side.

Hvorvidt Farten paa og fra disse Steder vil være at behandle som indenrigsk, saavel som paa hvilke Dele af de fremmede Kyster ovenstaaende Bestemmelser skulle finde Anvendelse, bestemmes af Kongen.

forkastedes med 44 St. mod 21.

Forflag under Nr. 1 til § 3 af Udvalget:
2det Stykke udgaar.

vedtoges uden Afstemning.

3) Forflag under Nr. 4 til § 3 af Bøjsen, Bernsten, Buch, Buss, Clausager, Christensen, Faaborg, Hviid, Høgsbro, Højmark, Chr. Jensen, Kofod, N. Larsen, N. Nielsen, Skytte:

Sidste Stykke affattes saaledes:

„Det bestemmes ved kongelig Anordning, fra hvilke Tidspunkter og — med Hensyn til de

fremmede Kyster — i hvilket Omfang disse Bestemmelser skulle finde Anvendelse.“

forkastedes med 48 St. mod 12.

Forflag under Nr. 2 til § 3 af Udvalget:

Sidste Stykke affattes saaledes:

„Denne Bestemmelse kan gjennemføres helt eller delvis og efterhaanden, saavel hvad angaar det danske Lødbidraade som de paagjældende fremmede Kyster. Det Fornødne herom fastsættes ved kongelig Anordning.“

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmig med 67 St.

Det gaar nu til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af: Forflag til Lov om Understøttelse til Oprettelse af et Asyl for uheldbrekelige Mandssvage.

(2den Behandling findes i Tidenden Sp. 3256 ff.).

Der var ikke stillet noget Ændringsforslag. Lovforslaget som Helhed fattes under Forhandling.

Schelde: Denne Sag er gaaet saa let igjennem de to første Behandlinger og er jo dog grumme lidt bekjendt. Jeg var blandt dem, som ved 2den Behandling stemte imod Medsættelse af et Udvalg, fordi jeg antog, at det var ensbetydende med, at Sagen ikke vilde blive fremmet. Jeg stemte for Overgangen til 3die Behandling, ikke just i den Tanke, at Lovforslaget vilde gaa igjennem, men for at der kunde blive givet Leilighed til at indhente de Oplysninger, som maatte kunne faas. Imidlertid har det ikke ført til noget Videre for mig. Der er ikke fremkommet nye Oplysninger siden 2den Behandling, og man maa altsaa tage sit Standpunkt ud af de Betragtninger, som kunne anstilles, efter hvad der foreligger. I Medsætning til, hvad der ved 2den Behandling er udtalt af flere ærede Medlemmer, er jeg mest tilbøielig til at gaa ind paa, at en saadan Anstalt blev oprettet ved privat Initiativ, vel at mærke, naar man kunde finde den rette Mand dertil. Tanken i Lovforslagets § 1 er jeg altsaa stemt for, men derimod har jeg nogen Tvivl med Hensyn til Bestemmelsen i § 2 angaaende Anstaltens Beliggenhed. Det er jo nemlig ikke bestemt angivet, hvor Anstalten skal ligge, idet det vel er sagt, at den skal ligge paa et Sted, i hvis Nær-